

وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان

د کډوالو او راستنېدونکو چارو وزارت

ریاست اطلاعات و ارتباط عامه

آمریت ارتباط عامه

بولتن خبری

News Bulletin

20 سرطان_ سال 1400

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
4	ایتالیا به پناهجویان نجات داده شده از مدیترانه اجازه ورود داد « فیسبوک مهاجر نیوز »
5	شرایط زندگی زنان بیجا شده در نتیجه ناامنی‌ها در جوزجان « رادیو آزادی »
6	موسسه خیریه "قطر چاریتی" با وزارت امور مهاجرین اعلام همکاری کرد « وب سایت وزارت »
7	د بشري حقونو څار سازمان: طالبان په زوره خلک خپلو کورنو پرېښودو ته اړ ایستلي « مهاجر نیوز »
9	اعتصاب غذایی صدها پناهجو در بلجیم یک ماهه شد « فیسبوک مهاجر نیوز »
10	معین پالیسی و تطبیق برنامه ها با دستیار وزیر و مدیر کل آسیای جنوب غرب وزارت امور خارجه ایران دیدار کرد وب سایت وزارت «
11	مهاجر اخراج شده از اتریش: در افغانستان هیچ کسی را ندارم « مهاجر نیوز »
12	سازمان ملل: اروپا به مکنیسمی برای مدیریت روشمند بحران مهاجرت و توزیع فوری پناهجویان نیاز دارد « یورونیوز »
14	افغانستان: آوارگان داخلی در کابل خواهان سرپناه از دولت هستند « مهاجر نیوز »

متن کامل اخبار

ایتالیا به پناهجویان نجات داده شده از مدیترانه اجازه ورود داد « فیسبوک مهاجر نیوز »

ایتالیا به ۵۷۲ پناهجوی نجات داده شده از بحیره مدیترانه اجازه داد در بندر شهر سیسیلی وارد شوند. این پناهجویان در چند عملیات مختلف توسط کشتی نجات "اوشین واکینگ" نجات داده شده و چندین روز را در عرشه کشتی گذرانده بودند. کارمندان این کشتی نجات که متعلق به سازمان "خدمات عاجل مدیترانه" است، هشدار داده بودند که آب و غذا در حال تمام شدن است.

پس از اصرار این گروه از اعضای اتحادیه اروپا، به این کشتی نجات مهاجران اجازه داده شد در بندر سیسیلی لنگر اندازد. ایتالیا قبلاً برخی از سازمان های امدادی و کشتی های نجات آنان را متهم کرده که به قاچاقچیان انسان کمک می کنند.

شرایط زندگی زنان بیجا شده در نتیجه ناامنی‌ها در جوزجان « رادیو آزادی »

زنانی که در بخش صنایع دستی کار می‌کردند، به علت ناامنی از روستاهای خود به شهرها نقل مکان کرده‌اند. این نقل مکان‌ها پس از سقوط ولسوالی‌ها در شمال افغانستان بیشتر شده است.

گروهی از زنان بیجا شده در کمپ پل خراسان شبرغان که از ولایت‌های فاریاب و سرپل آمده‌اند، پشم‌ریسی می‌کنند.

این زنان که تعدادشان به ۱۵۰ تن می‌رسد حاصل یک هفته‌ای کارشان فقط ۵۰ افغانی یا کمتر از یک دالر است.

راضیه باشنده اصلی ولسوالی قیصار فاریاب نیز یکی از این زن‌هاست. او با یک دست خود پشم گوسفند و با یک دست کلوله‌های تار را چرخ می‌دهد، تا تار بیشتری جمع کند.

آرشیف، زنان بیجا شده در نتیجه ناامنی‌ها در جوزجان

این خانم روستایی از دریافت ۵۰ افغانی حاصل یک هفته کارش راضی است: "ما از قیصار فرار کرده آمدیم، در قیصار جنگ شدید بود ولسوالی ما سقوط کرد. در آنجا مالداري داشتیم، پشم‌ریسی می‌کردیم و تار را به قالین بافان اندخوی آورده با قیمت مناسب می‌فروختیم. در کمپ شبرغان آمدیم در اینجا هم پشم‌ریسی می‌کنیم به یک کیلو تار ۵۰ افغانی می‌دهند و پول ناچیز است باز هم خوب است حد اقل بیکار نیستیم".

نور احمد نوری، مسوول انجمن قالین بافان جوزجان در شهر آقچه می‌گوید که شهرت قالین افغانی حاصل دست رنج زنان است که تار باکیفیت از پشم گوسفندان نسلی خود افغانستان تولید می‌کنند.

اما بازار قالین ضعیف شده و مالکان کارگاه‌های قالین بافی مجبور اند فرمایش‌های دست بافت دوم و سوم را به قیمت ارزان بگیرند تا بیکار نمانند.

نوری می‌گوید: "فعلن فروشات و بازار قالین خوب نیست، امیدوار هستیم که در آینده‌ها فروشات و بازار قالین خوب شود و بازار قالین هم رونق پیدا کند".

آمنه مخلص‌زاده، فعال حقوق زن در فاریاب از وضعیت زنان بیجاشده نگران است.

او گفت، اغلب زنانی که در ولسوالی‌های فاریاب مشغول تولید تار قالین بودند در این اواخر به دلیل جنگ‌ها بیکار شده‌اند.

بگفته بانو مخلص‌زاده، شماری هم ولسوالی خود را ترک کرده و به شهرها بیجا شده‌اند: "اکثر خانم‌های که در اطراف هستند مخصوصاً در ولسوالی‌ها مصروف قالین بافی بودند جنگ‌ها باعث شد که بسیاری آن‌ها مهاجر شوند".

صنعت پشم‌ریسی از گذشته‌های دور از مشاغل زنان در روستاهای افغانستان است.

زنان پشم‌ریس می‌گویند که تار بی کیفیت خارجی قالین افغانی را بدنام کرده و باید زنان افغان که با زحمت تار باکیفیت تولید می‌کنند، حمایت شوند.

موسسه خیریه "قطر چاریتی" با وزارت امور مهاجرین اعلام همکاری کرد «وب سایت وزارت»

پس از درخواست وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان از جامعه جهانی برای کمک رسانی به بیجاشدگان ناامنی‌های اخیر در کشور، موسسه خیریه قطر چاریتی (QATAR CHARITY) در نشستی با نور الرحمن اخلاقی، وزیر امور مهاجرین تعهد سپرد که در خصوص رسیدگی به وضعیت بیجاشدگان داخلی همکاری میکند.

پیش از این وزیر امور مهاجرین و عودت کنندگان نگرانی‌اش را از افزایش آوارگی داخلی در پی تشدید خشونت‌های طالبان اعلام کرده و رسیدگی به نیازمندی‌های اولیه بیجاشدگان را جز برنامه‌های روی دستش خواند.

محمد علی الغامدی، رئیس این موسسه با ابراز امیدواری از برقراری صلح دایمی در کشور بیان کرد "افغانستان در یک وضعیت دشوار قرار دارد. ما به ادامه مدد رسانی‌ها برای نیازمندان، اکنون مصمم هستیم در همکاری و هماهنگی با دولت به بیجاشده‌های داخلی در افغانستان کمک رسانی کنیم".

در همین حال وزیر امور مهاجرین و عودت کنندگان ضمن تاکید به حضور و همکاری بیشتر ادارات مدد رسان به نیازمندان، از آن اداره خواست که در زمینه توزیع کمک‌های بشردوستانه به بیجاشده‌ها، ارایه خدمات

انکشافی و پایدار در شهرک ها و ساحات تجمع بیجاشدگان و ایجاد یک مرکز آموزشی و تربیتی برای کودکان بی سرنوشت مهاجر افغان در ایران و پاکستان با این وزارت همکاری داشته باشد.

ایشان افزود: "هرچند ما برنامه های طولانی مدت برای بیجاشده ها روی دست داریم؛ اما در چنین شرایط متمرکز روی خدمات بشردوستانه هستیم. نیاز است در چنین شرایط دولت و همکاران بین المللی دست به دست هم بدهند تا بتوانیم به این مردمی که در جنگ افروزی یک گروه تروریستی مظلوم واقع می شوند، کمک رسانی بکنیم".

د بشري حقونو څار سازمان: طالبان په زوره خلک خپلو کورنو پرېښودو ته اړ ایستلي «مهاجر نیوز»

د بشري حقونو څار سازمان په یوه اعلامیه کې ویلي چې د افغانستان په ختیځ کنډز ولایت کې، طالبان له افغان حکومت سره د همکارۍ په تور ملکيان له خپلو کورونو ایستلي او کورنو ته یې اور ورته کړی. د بشري حقونو څار سازمان له طالبانو غواړي چې پر ملکي خلکو خپل بریدونه ودروي.

د کنډز ولایت د باغ شرکت سیمې یو شمیر اوسیدونکي د بشري حقونو څار سازمان ته ویلي چې وسله وال طالبان د دوې سیمې ته ننوتل او د لوډسپیکرونو په وسیله یې پر خلکو امر وکړ چې د دوو ساعتونو لپاره خپل کورونه پریري چې په پایله کې ۴۰۰ کورنۍ د کنډز ښار ته و تښتیدل.

د بشري حقونو څار سازمان د تیرې چهارشنبې په ورځ په یوه خپره شوې اعلامیه کې لیکلي: «وسله وال طالبان د افغانستان په خیتڅ کې د برید پر مهال له حکومت سره د همکارۍ په تور د خلکو کورونه لوټ کړي، اوسیدونکي یې په زوره آواره کړي او کورونه یې سوزلي دي».

یاد سازمان اټکل کوي چې د روان میلادي کال د می له میاستې راهیسې طالبانو د افغانستان په شمالي ولایتونو کې ۱۵۰ ولسوالۍ نیولي دي.

کندز کې د باغ شرکت سیمې اوسیدونکي ویلي چې د جون له ۲۱ نه تر ۲۵ پورې، طالبان وسله وال د سیمې خلکو ته ویلي چې دوی له وړاندې له افغان دولت سره مرسته کړې. د بشري حقونو د څار سازمان لیکلي چې طالبانو ادعا کړې چې دوی خلکو ته امر کړی چې «د خپل امنیت لپاره» سیمه پریري. که څه هم طالبان د خلکو د کورونو د سوځولو او لوټولو خبره نه مني خو یاده ډله تل له دولت سره د همکارۍ په تور ملکي وگړو ته زیان اړولی دی.

د افغانستان کندز ولایت. انځور: DW

د بشري حقونو څار سازمان ویلي چې د طالبانو د گواښ له امله ۴۰۰ کورنۍ له خپلو سیمو تښتیدلي چې د دغو کورنیو له ډلې ۲۰۰ کورنۍ د بدخشان فیض آباد ښار او یو شمیر نور یې بیا تالقان ښارته پناه وړي.

زه کونډه یم او تاسې ولې د خلکو کورونو لټوئ

د بشري حقونو څار سازمان د جولای په لومړیو کې د تېلفون له لارې د باغ شرکت له اوسیدونکو سره خبرې وکړې.

د سیمې یو تن اوسیدونکی ۴۳ کلن سراج الدین د بشري حقونو څار سازمان سره په خبرو کې وویل: «کله چې د طالبانو اعلان مې واورید نو پټ شوم ځکه پوهیدم چې طالبان به راپسې راشي.» د سیمې دغه اوسیدونکی ويلي: «په ۲۰۱۵ کال کې کله چې طالبانو د دوو اونيو لپاره د کندز ښار و نیو، نو د افغان سرتیرو یو قومندان له ما څخه د مرستې غوښته وکړه او را ته یې وویل چې دوی ته خواړه برابر کړي.» سراج الدین وايي چې مونږ افغان سرتیرو ته خواړه برابر کړل خو اوس طالبان وايي چې ما له افغان سرتیرو سره مرسته کړې او باید خپل ځای پرېږدم.

یوې ۴۵ کلنې ښځې د بشري حقونو څار سازمان ته ويلي چې د طالبانو له اعلان وروسته، د دوی جنګیالي کور په کور تالاشي پیل کړل. نوموړې وايي ما هغوې ته وویل «زه کونډه يم»، تاسې ولې د خلکو کورونه لټوئ. یادې ښځې وویل چې طالبانو راته وویل چې «کفار» سره دې مرسته کړې او باید دا سیمه پرېږدې. دغه ۴۵ کله ښځه له ۲۰ کلونو وروسته خپله سیمه پرېښوده او اوس په فیض آباد کې ژوند کوي.

د بشري حقونو څار سازمان اندېښنه

د بشري حقونو څار سازمان د طالبانو د جنګي جنايت په اړه اندېښمن دی او پر عامو خلکو بریدونه او د دوی د کورونو لوټول له نړیوالو قوانینو څخه سرغړونه بولي. یاد سازمان له طالبانو غواړي چې پر ملکي خلکو خپل بریدونه و دروي او له ملګرو ملتونو او دولتونو غواړي چې د سولې د خبرو پر مهال پر طالبانو فشار راوړي تر څو د دوی د زور زیاتو مخه و نیول شي.

اعتصاب غذایی صدها پناهجو در بلجیم یک ماهه شد «فیسبوک مهاجر نیوز»

پناهجویانی که در بلجیم خواهان دسترسی به خدمات صحی هستند، از یک ماه به این سو دست به اعتصاب غذایی زده اند.

آنان می خواهند دولت بلجیم خدمات صحتی را برای پناهجویان قانونی سازد. این پناهجویان مراکشی در محوطه دانشگاه بروکسل پایتخت بلجیم دست به اعتصاب غذا زده اند.

معین پالیسی و تطبیق برنامه ها با دستیار وزیر و مدیر کل آسیای جنوب غرب وزارت امور خارجه ایران دیدار کرد و وب سایت وزارت

شیرعلم امله وال، معین صاحب پالیسی وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان که در ترکیب یک هیئت دولتی به جمهوری اسلامی ایران اعزام گردیده، با سید رسول موسوی، دستیار وزیر و مدیر کل آسیای جنوب غرب وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران دیدار و گفتگو کرد.

دراین دیدار که روز سه شنبه 15 سرطان سال جاری در شهر تهران صورت گرفت، احمدجاوید رسولی رئیس عمومی اداره ملی احصائیه و معلومات و عبدالغفور لیوال سفیر و نماینده فوق العاده ریاست جمهوری در ایران نیز حضور داشتند.

چگونگی تسریع روند توزیع تذکره الکترونیکی و امکان افزایش مراکز توزیع موضوعاتی بود که در این نشست روی آن صحبت شد.

هیئت اعزامی دولت افغانستان در این دیدار از همکاری های وزارت خارجه ایران در امر قانونمند سازی حضور مهاجرین مقیم ایران و همچنین نقش سازنده آن اداره در ایجاد تسهیلات اجتماعی برای مهاجرین، تقدیر به عمل آوردند.

مهاجر اخراج شده از اتریش: در افغانستان هیچ کسی را ندارم «مهاجر نیوز»

در اوضاع نابسامان افغانستان که بسیاری ها به فکر ترک کشور هستند، گروه دیگری از مهاجران از یک میدان هوایی آلمان به کابل اخراج شدند. یکی از این مهاجران که سال ها در اتریش زندگی کرده، همین حالا به فکر مهاجرت دوباره می باشد.

یک پناهجوی اخراج شده از آلمان

محمد جعفری، یکی از ۲۷ پناهجویانی است که روز سه شنبه از میدان هوایی شهر هانوفر آلمان به کابل اخراج شدند. وی می گوید شش سال در اتریش زندگی کرده و به خاطر اینکه مدتی از زمان کارت اقامتش گذشته بود، درخواست تمدیدش رد شده و به همین دلیل اخراج شده است: «مدتی از زمان اسناد اقامتم گذشته بود که برای تمدیدش اقدام کردم. اسنادم را گرفتند و به همین دلیل من را از اتریش به آلمان منتقل کرده و از آنجا اخراج کردند».

این مهاجر ۲۲ ساله افغان که حالا در یک هتل در کابل اقامت دارد، هیچ کسی را در کابل ندارند و نمی تواند به ولایت اصلی اش غزنی برگردد: «تمام اعضای خانواده ام در ایران زندگی می کنند.» وی می افزاید وقتی به کابل رسید، پنج یورو داشته و آن را نیز خرج کرده است: «به من گفتند که مقداری پول به من می دهند تا در افغانستان دوباره زندگی ام را شروع کنم. اما وقتی روز سه شنبه به کابل رسیدم، هیچ پولی به من ندادند. من پنج یورو با خودم داشتم که خرج کردم. حالا هیچ پولی ندارم».

حکومت افغانستان امکانات کافی را برای رسیدگی به مهاجران اخراج شده در اختیار ندارد؛ مخصوصا در شرایط فعلی که جنگ و شورشگری طالبان در اکثر نقاط این کشور شدت گرفته و باعث هزاران خانواده درون این کشور آواره شوند.

اسلام الدین جرات، سخنگوی وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان افغانستان می گوید: «ما برای مهاجرانی که از اروپا اخراج می شوند، نمی توانیم کمک زیادی بکنیم. آنان فقط دو هفته در یک هتل در کابل اقامت داده می شوند و سپس باید به ولایت های اصلی شان بازگردند.» وی اما اضافه می کند: «در حال حاضر وضع در افغانستان بسیار وخیم است و این افراد نمی توانند بازگشت کنند. اگر سازمان های بین المللی به آنان کمک نکنند، منبع دیگری برای حمایت از آنان وجود ندارد».

حکومت کابل مهاجران اخراج شده را براساس توافقنامه مهاجرت افغانستان با اتحادیه اروپا می پذیرد که در آن ذکر شده در افغانستان مناطق امنی برای آغاز یک زندگی جدید برای اخراج شدگان وجود دارد. حالا وزارت امور مهاجرت حالا خواهان بازنگری این توافقنامه است: «در حال حاضر وضع کاملاً متفاوت است و هیچ جای امنی وجود ندارد. وضع افغانستان حتی برای اخراج یک نفر هم مناسب نیست. ما با مسئولان اتحادیه اروپا در کابل گفتگو کرده و از آنان خواسته ایم در توافقنامه تجدیدنظر کرده و اخراج به افغانستان را متوقف کنند».

محمد جعفری نمی داند که آینده اش در افغانستان چه خواهد شد و به مهاجرت مجدد فکر می کند: «خانواده ام در ایران زندگی می کنند. اگر دولت اتریش به وعده هایش عمل نکند، من مجبورم در کابل کار کرده، پول پیدا کنم و قاچاقی به ایران بروم. وضع ولایت مان خراب است و من نمی توانم به غزنی بروم».

مقامات کشورهای اروپایی می گویند که افرادی را اخراج می کنند که جرمی انجام داده باشند و یا در تثبیت هویت شان همکاری نکرده باشند. اما محمد جعفری می گوید: «من هیچ جرمی را انجام نداده ام و هیچ پرونده ای نیز علیه من وجود ندارد».

مقامات وزارت امور مهاجرین افغانستان می گویند معمولاً همراه با پناهجویان اخراج شده پرونده ای در مورد چگونگی رسیدگی به درخواست پناهندگی و یا مراتب جرمی شان ارائه نمی شود.

براساس آمار هفتگی اداره هماهنگی کمک های بشری سازمان ملل متحد در افغانستان، تنها در یک هفته گذشته ۱۰۵۰۰ تن تنها در ولایت غور به خاطر جنگ آواره شده اند.

براساس آمار این سازمان در این مدت زمان ۲۱۲۰۳ آواره داخلی در مناطق مرکزی افغانستان کمک های امدادی دریافت کرده و ۲۸۵۶ تن آواره داخلی نیز در شمال ثبت نام شده اند که نیازمند کمک هستند.

براساس آمار این اداره در هفته گذشته ۳۳۸۲۴ تن در افغانستان کمک های بشری چندجانبه را در شرق افغانستان دریافت کرده اند.

اینهمه می رساند که افغانستان درگیر بحرانی انسانی درونی شده و توان رسیدگی به اخراج شدگان از اروپا را ندارد. از سویی نیز مقامات کشورهای همسایه افغانستان از جمله ایران، پاکستان، تاجیکستان، ازبکستان و حتی ترکیه و ایتالیا نیز از احتمال مهاجرت توده ای افغان ها ابراز نگرانی کرده اند.

سازمان ملل: اروپا به مکاتیمی برای مدیریت روشمند بحران مهاجرت و توزیع فوری پناهجویان نیاز دارد «پرونیوز»

کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان می گوید که اروپا به ساز و کاری جدید برای توزیع فوری مهاجرانی که به صورت غیرقانونی وارد کشورهای این قاره می شود، نیاز دارد.

قاضی سلین اشمیت، سخنگوی این کمیساریای تحت نظارت سازمان ملل روز جمعه در این خصوص تصریح کرد که اروپا فوراً باید به ساز و کار خودکار، قابل برنامه ریزی و یکپارچه توزیع مهاجرانی که سالم از

دريای مدیترانه نجات داده می‌شوند مجهز شود تا زمینه پذیرش مناسب و سریع‌تر آنها در کشورهای مختلف فراهم شود.

آیا عدم رسیدگی به وضعیت ۱۸۰ پناهجوی نجات یافته در سال گذشته که با کشتی بشردوستانه «اوشن وایکینگ» به سواحل ایتالیا منتقل شدند نشانه ناکارآمدی سیاست مدیریت بحران مهاجرت در اروپاست؟

خانم اشمیت در پاسخ به این سوال خبرگزاری فرانسه تصریح کرد: «نمی‌توانم بگویم که این یک اشکال موردی و مجزا بوده اما به هر حال از مشکلاتی در مذاکرات قایق به قایق و در کل نبود یک مکانیسم کارآمد مبتنی بر توزیع خودکار و روش‌مند پناهجویان حکایت دارد».

بحران مهاجرت

وی در ادامه یادآور شد: «مطمئنم این افراد می‌توانند در ایتالیا، کشوری که پس از نجات از دریا به آن منتقل شده‌اند درخواست پناهندگی دهند اما این بار نباید تنها به دوش کشورهای مشرف به مدیترانه بیافتد و این کشورهای به دلیل موقعیت جغرافیایی ملزم به پذیرش و اسکان کلیه پناهجویان شوند».

سخنگوی کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان سپس افزود: «به همین دلیل نیازمند تقسیم همبستگی و مسئولیت بین کشورهای مختلف اروپایی هستیم تا بتوان از این راه افرادی که از جنگ، سرکوب و آزار و اذیت می‌گیرند را تحت حمایت بین‌المللی قرار داد».

وی سپس به متوقف شدن روند جابجایی پناهجویان از کشوری به کشور دیگر در طول دوره همه‌گیری بیماری کووید طی سال گذشته اشاره کرد و گفت: «اگر ساز و کار مشخصی برای مدیریت پذیرش و رسیدگی به امور پناهجویان وجود داشت چنین مشکلاتی پیش نمی‌آمد».

سلین اشمیت همچنین تاکید کرد که در صورت راه اندازی چنین ساز و کاری، ظرفیت های عملیاتی برای جستجو و نجات مهاجران در مدیترانه تقویت می شود و همبستگی میان کشورها در مدیریت این بحران پیش از ورود این افراد به اروپا شکل می گیرد.

افغانستان: آوارگان داخلی در کابل خواهان سرپناه از دولت هستند «مهاجر نیوز»

به دنبال خروج نیروهای بین المللی از افغانستان و تشدید جنگ ها، حدود ۲۰۰ هزار افغان در داخل این کشور آواره شده اند. تعدادی از این آوارگان که به شهر کابل پناه آورده اند از دولت خواهان سرپناه هستند.

در کمپ غیر رسمی گل سرخ در کابل، حدود ۱۲۷ خانواده آواره زندگی می کنند. عکس از مهاجر نیوز

حدود ۱۲۷ خانواده آواره از خشونت های اخیر در شرق افغانستان در کمپ چهارراهی گل سرخ در پایتخت افغانستان جابجا شده اند. در این کمپ کاهگلی غیر رسمی، بیشتر آوارگان از ولایت لغمان هستند.

رستم خیل، ۵۵ ساله، با خانواده اش در این کمپ زندگی می کند و به دلیل نا امنی و بی سرپناهی نمیتواند به ولایت لغمان برگردد.

او در گفت و گو با مهاجر نیوز گفت: «ما بی سرپناه هستیم و در این زمین دولتی سرپناه موقتی ساخته ایم. در لغمان جنگ جریان دارد و در آنجا جایی نداریم که در آن زندگی کنیم.» تنها امیدواری رستم این است که جنگ در لغمان پایان یابد و او به قریه خود برگردد اما نمیداند بدون سرپناه چه کند.

ولی گل، یک آواره دیگر جنگ است که می گوید خشونت ها باعث شده او کار و زندگی خود را رها و در یک خانه ویرانه در این کمپ زندگی کند.

ولی گل به مهاجر نیوز گفت: «من با همسرم در این اتاق خرابه و تاریک زندگی می کنیم و به هیچگونه خدماتی دسترسی نداریم.» او از دولت خواهان فراهم کردن یک سرپناه مناسب و زمینه کار شد.

خان داد، ۵۵ ساله، یک آواره دیگر از ولایت لغمان است که همراه با خانواده اش در کمپ گل سرخ زندگی می کند و از بی سرپناهی رنج می برد.

در سال های گذشته دولت افغانستان تعهد کرده بود که به عودت کنندگان از کشورهای خارجی و آوارگان داخلی زمین برای سرپناه توزیع خواهد کرد اما این عودت کنندگان و آوارگان می گویند که با وجود تقاضاهای مکرر، کسی به آنها توجه نکرده است.

به تازگی ۲۰۰ هزار خانواده در اثر جنگ ها آواره شده اند

به گفته سازمان ملل متحد، به دنبال خروج نیروهای بین المللی از افغانستان و تشدید جنگ ها از آغاز امسال، حدود ۲۰۰ هزار نفر در داخل کشور آواره شده اند.

نصیر احمد اندیشه، نماینده دائمی سازمان ملل متحد در ژنیو روز چهارشنبه در یک کنفرانس خبری گفت: «با توجه به حدود ۲،۳ میلیون مهاجر ثبت شده افغان در ایران و پاکستان و حدود ۲۰۰ هزار آواره در داخل از آغاز سال جاری، نیازمندی های افغان ها و جوامع میزبان از هر وقت دیگر بیشتر شده است. این بدان معنی است که ما باید هزینه های بیشتری را به مهاجرت اختصاص بدهیم».

این در حالیست که گفته می شود حدود ۳،۵ میلیون افغان در اثر جنگ یا خشکسالی از مناطق شان آواره شده اند و از این جمله تنها حدود ۲۰ هزار خانواده به شهر کابل پناه برده اند.